

Het is toch je moeder

- ...6 9 1 9.
- Drie negens? vroeg haar moeder door de telefoon.
- Nee, mam! zei Lynn luid. Het is 1 9!
- 1 9? Maar een telefoonnummer heeft toch zeven cijfers, lokaal?
- Het is 6 9 1 9 plus de eerste drie cijfers.
- Zes negens en drie... Nee, dat kan niet. Dan tel ik negen cijfers.
- Doe toch je gehoorapparaat in, dacht Lynn geïrriteerd.
- Luister, mam. Noem de eerste drie cijfers eens op, die ik je gegeven heb.
- Dat deed ze, langzaam en precies.
- Goed, schrijf daar de volgende cijfers achter...
- Ogenblikje... Wacht even, mijn pen doet het niet.
- Neem dan een andere.
- Da's goed, zei haar moeder. Even wachten, hoor.
- In de kamer van Lynn haar zoon klonk vioolmuziek op.
- Hij doet het. Zeg het maar.
- Langzaam en duidelijk herhaalde Lynn de cijfers.
- 6 9 1 9.
- Het bleef even stil aan de andere kant.
- Ja? zei haar moeder toen.
- Heb je het? Herhaal het nummer eens.
- 6 9 1 9... klonk het weifelend.
- Prima, zei Lynn opgelucht.
- En de rest?
- De rest?! Je had de eerste drie cijfers toch al?
- Van dat andere nummer wel.
- Welk ander nummer? vroeg Lynn verbaasd.
- Je zei toch dat je me een ander nummer zou geven?
- Ik? Wanneer heb ik dat gezegd? Ik heb geen ander nummer.
- Je bent de laatste tijd wel erg vergeetachtig.
- Het zal de leeftijd zijn, zuchtte Lynn.
- Dus... 6 9 1 9 plus de eerste drie cijfers?
- Precies, zei Lynn, we zijn er.
- Politie?
- Precies!
- Bij jou?
- Mam, doe verdomme je gehoorapparaat in!
- Waarom? Ik hoor het zo ook wel.
- Nee, dat hoor je niet, zei Lynn.
- Ik kan jou toch verstaan? Mijn oren zijn nog prima in orde.
- Ja, omdat ik schreeuw. Ik ben onderhand schor.
- ...
- Schor! Hees!
- Ik verstond je wel.
- De kamerdeur ging open.
- Ik probeer te studeren, zei haar zoon.
- Lynn keek gepikeerd naar zijn viool. Ze had hem toch een elektrische moeten geven, en een hoofdtelefoon.
- Afijn, zei haar moeder, ik heb nu het nummer. Ik zal het straks eens proberen.
- Doe dat, zei Lynn. Zal ik van de week nog een keer bellen?

- Da's goed, jongen.
  - Ik ben Lynn, weet je nog?
- Haar zoon schudde nee, terwijl hij een schaal met koekjes monsterde. Nu hij toch hier was...
- Ach, wat zeg ik nu. Je broer komt straks.
  - Hoe dan ook, ik moet gaan ophangen. Dag, mam.
  - Ik ben al klaar. De hulp zou het eerst voor mij doen, maar ze is het vergeten.
  - Heel vervelend. Nou, ik hang maar weer eens op.
  - Het is al bijna droog. Ik kan wel iets.
  - Zo is dat. Dag, mam, ik kom binnenkort weer langs.
  - Da's goed. Heb je al een vriend?
  - Nee, ik heb geen vriend, ik ga niet met vreemde mannen mee en ik leid geen losbandig leven.
  - ...
  - Losbandig!
  - Nou, tot ziens, Lynn.
  - Tot ziens, mam. Dag... ja... natuurlijk niet... nee... ja... dag, mam.
- Lynn legde de telefoon neer.
- We gaan zo eten.
  - Ik neem maar een klein koekje.
- Hij liep kauwend de kamer uit, zijn viool bij de hals in zijn linkerhand geklemd. Lynn wreef over haar voorhoofd. Ze kon veel hebben, maar haar moeder... De telefoon ging. Lynn boog verslagen het hoofd. Ze nam de hoorn op.
- Zeg het maar! Kun je het nummer niet lezen? Omdat je ogen nog prima in orde zijn?
  - Waarom schreeuw jij zo? vroeg Renee.
  - Hé, Renee, da's toevallig.
  - Dacht je net aan mij?
  - Mijn moeder zocht je telefoonnummer. Ze zal je vanavond wel bellen.
  - Je moeder?
  - Ja, ze heeft een probleempje met haar tuin en ik heb gezegd dat jij er wel verstand van hebt.
  - Hemeltje...
  - Je hebt haar zelf een keer je hulp aangeboden.
  - Met Kerstmis, ja. Ik heb op haar kosten een boom voor jullie uitgezocht.
  - Omdat je er verstand van hebt.
  - Van kerstbomen. Wat wil ze nu?
  - Een makkelijke plant voor in haar rotstuintje. Moet tegen de zon kunnen.
  - Is dat een probleem?
  - Ze heeft er al een paar geprobeerd. Allemaal dood. Maar het kan ook aan de hulp liggen.
  - Hm... ik heb misschien wel een idee.
  - Waar denk je aan?
  - Ze zou een Scutellaria kunnen proberen.
- Lynn staaarde een moment voor zich uit.
- Een andere, graag.
  - Waarom? Een Scutellaria is ideaal, zeker voor een rotstuintje.
  - Toch, heb je nog een idee? Ze is meer het type voor een geranium.
- Renee dacht even na.
- Dan denk ik, zei ze, aan de Birch Lilac.
- Lynn trok haar wenkbrauwen op.
- Lynn?
  - Ik twijfel.
  - Of de Birch Lilac een goed keuze is?
  - Nee, of mijn moeder Engels kent.
  - Of ze Engels kent?
  - Ik leg het liever niet uit. Heb je iets met een Nederlandse naam?

- Een Nederlandse naam... Ik zag laatst nog een leuke aanbieding van een setje cactussen.
- Cactussen, dat is een goed idee. Die kunnen wel een tijdje zonder water.
- Mooi, dan zal ik die adviseren.
- Waar was die aanbieding te krijgen?
- Bij De Groene Vinger, zei Renee.
- Misschien kan ik beter jouw advies aan haar overbrengen.
- Mij best. Ik heb niks tegen haar, maar ze is doof en nogal warrig.
- Hoe heet die aanbieding? vroeg Lynn.
- Eens even denken... Mexicaans... Ja, dat was het. Mexicaans Trio.
- Weet je, Renee, soms denk ik, je doet het er om.
- Huh?
- Nee, niets, zuchtte Lynn. Ik bel haar straks wel. Als ik mezelf niet eerst voor een trein werp.